

Arrest

nr. 321 872 van 18 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 17 juli 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 26 juli 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 7 oktober 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 14 juni 2024.

1.3. Op 29 juli 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Colombiaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Cali (Valle del Cauca, Colombia). U bent afkomstig uit een traditioneel gezin en had een eigen naaiatelier in Cali. Na een huwelijk van twintig jaar scheidde u van de vader van uw twee kinderen. U had in die periode ook last van cystes in uw baarmoeder, die uiteindelijk leidden tot een hysterectomie in januari 2020. U begon in juli 2020 een relatie met M.(...) S.(...), die ook uw werkneemster was. M.(...) had op dat moment nog een relatie met een jongen die haar vaak beledigde en ook fysiek door elkaar schudde. Ze vermoedde dat hij met illegale zaken bezig was omdat hij altijd geld had maar nooit werkte. Eenmaal merkte ze ook dat hij een wapen bij zich droeg. In augustus 2020 beëindigde M.(...) haar relatie met die jongen. Hij aanvaardde het niet en bleef haar gedurende drie maanden dagelijks bellen. Ook daarna belde hij haar nog wekelijks. In februari 2022 kreeg u een oppervlakkige messteek in uw arm door twee mannen die u waarschuwden dat u moest uitkijken wat u deed. U dacht dat het misschien een overval was, M.(...) vermoedde dat het haar ex-vriend was die wraak wilde omdat hij vervangen was door een vrouw. In maart 2023 gooiden twee mannen op een motorfiets een hete vloeistof richting uw schaamstreek. Ze waarschuwden u dat er geen derde keer meer zou komen. U viel flauw en werd wakker in het ziekenhuis met ernstige brandwonden. U probeerde M.(...) te bellen, maar haar nummer bestond niet meer en ook haar Facebookpagina vond u niet meer terug. Haar zus vertelde u dat het beter was om afstand te nemen. U sloot zich thuis op en stuurde uw vader om boodschappen. U zocht geen bescherming in Colombia omdat u vreesde dat de politie dan onderzoek zou doen en dat uw familie daardoor op de hoogte zou komen van uw relatie met M.(...). U wachtte nog tot enkele maanden in de hoop dat M.(...) zou terugkeren en u vertrok vervolgens op 16 juli 2022 vanuit Colombia naar België, waar u op 26 juli 2022 internationale bescherming aanvroeg. U krijgt in België regelmatig vriendschapsverzoeken van onbekenden via Facebook. Na uw vertrek is één keer iemand aan uw zus naar u komen vragen. In augustus 2023 vluchtte ook uw dochter M.(...) V.(...) F.(...) A.(...) (O.V. (...)) vanuit Colombia naar België omdat zij problemen had met haar ex-vriend die lid was van de maffia. Op 10 augustus 2023 vroeg uw dochter in België internationale bescherming aan. U heeft nog steeds niet aan uw ouders en uw kinderen verteld dat u een relatie had met een vrouw. U vraagt uw ouders om niet aan mensen te zeggen dat u in België bent. Bij terugkeer naar Colombia vreest u dat de ex-vriend van M.(...) u zal laten vermoorden of dat hij uw familieleden iets zal aandoen.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort (dd 29 april 2022, vertrekstempel 16 juli 2022); uw originele identiteitskaart (dd (...)); een rapport van uw psychiater in Colombia (dd 4 juli 2021); een medisch verslag van uw hysterectomie (dd 12 januari 2022); foto's van de brandwonden die u in Colombia opliep; een medisch verslag van de brandwonden die u opliep in Colombia (dd 15 februari 2022); een medisch verslag van een epileptische aanval die u kreeg in België;

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden dienden te worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw familie niet op de hoogte is van uw seksuele geaardheid. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud of de motieven van onderstaande beslissing op geen enkele manier gedeeld met uw dochter die eveneens in België internationale bescherming heeft aangevraagd.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt verder ook dat u in het verleden kampte met depressie en ook een zelfmoordpoging ondernam. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om mensen die zich in een kwetsbare situatie bevinden op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw verleden, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te hebben en vervolging te hebben ondergaan omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus Colombia: seksuele minderheden en transgenders van 16 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_seksuele_minderheden_en_

transgenders_20230216.pdf blijkt weliswaar dat er in de Colombiaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van seksuele minderheden en transgenders, alsook dat ook de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken.

Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat wat betreft het juridisch kader Colombia bij de meest progressieve landen in Latijns-Amerika hoort. Zo zijn relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht niet strafbaar, hebben zij de mogelijkheid te huwen en genieten zij gelijke rechten inzake adoptie. Bovendien wordt nergens in de door Cedoca geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van LGBT omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit.

Leden van de LGBT-gemeenschap hebben de mogelijkheid te studeren en een professionele loopbaan uit te bouwen. Zij nemen deel aan het sociale-, ontspannings-, publieke en politieke leven. Meerdere Colombiaanse steden kennen bruisende LGBT-gemeenschappen, alsook zijn doorheen het land verscheidene ngo's actief die op een positieve manier bijdragen aan het publieke debat en wegen op de nationale regelgeving, de maatschappelijke aanvaarding van, en voor het vrijwaren van de rechten van LGBT-gemeenschap in Colombia. In grotere steden kunnen parades als de Gay Pride en demonstraties of andere feesten van de LGBT-gemeenschap zonder problemen plaatsvinden.

Wie zich bedreigd voelt door gendergerelateerd geweld kan zich wenden tot de Colombiaanse autoriteiten om bescherming te vragen, hoewel effectieve bescherming door de autoriteiten uiteindelijk niet altijd gegarandeerd is. Verder blijkt dat er in de Colombiaanse wetgeving meerdere wetten en artikels opgenomen zijn die erop gericht zijn om discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit in heel diverse contexten tegen te gaan. Niettegenstaande uit de meeste geraadpleegde bronnen een paradox naar voren komt dat de beschermingsmechanismen niet altijd voldoende werken om geweld en discriminatie te voorkomen, blijkt echter dat het risico om blootgesteld te worden aan geweld en intimidatie veelal zal afhangen van de specifieke context.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

Het is niet geloofwaardig dat uw vriendin M.(...) S.(...) een relatie had met een maffialid:

U bleek niet te weten hoe M.(...) 's ex-vriend heette. Nochtans had zij nog een relatie met hem toen u in juli 2020 een relatie met haar begon. Vervolgens werd zij nadat ze het in augustus 2020 met hem uitmaakte gedurende drie maanden dagelijks door hem gebeld en hield dit stalken ook nadien nog wekelijks aan. Dat zij u in al die tijd nooit zou vertellen hoe haar ex heette en enkel naar hem verwees als 'die jongen', is niet geloofwaardig.

U legde warrige en incoherente verklaringen af over de maffiagroepering waartoe M.(...) 's ex-vriend behoorde. Tijdens uw interview bij de DVZ stelde u dat hij tot 'Los Mapas' behoorde, een groepering die actief was in uw wijk (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 5 oktober 2022, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud zei u dat M.(...) u de naam waarvan haar ex-vriend de baas was nooit aan u had willen vertellen. Het enige wat u achteraf te weten was gekomen, was dat de organisatie 'Mapa' of 'Mara' heette. Het valt maar moeilijk te begrijpen hoe u die naam kon weten als M.(...) het niet wilde vertellen. Ook is het merkwaardig dat u bij de DVZ wel met stellige zekerheid de naam van de organisatie beweerde te kennen.

Uw verklaringen over de manier waarop M.(...) 's ex haar stalkte zijn niet plausibel. Indien zij werkelijk drie maanden lang dagelijks door hem gebeld werd, kan verwacht worden dat ze hem zou blokkeren of zelf van nummer zou veranderen, zoals ze dat volgens uw verklaringen later ook met u deed (NPO, p. 11). Uw tegenwerping dat hij haar dan via Messenger zou gevonden hebben houdt geen steek (NPO, p. 9). Ze had immers ook haar Facebookprofiel kunnen verwijderen zoals ze dat volgens uw verklaringen later bij u deed.

Het is niet geloofwaardig dat u omwille van uw relatie met M.(...) S.(...) door de maffia geïdoleerd werd:

Doordat het niet geloofwaardig is dat M.(...) een relatie had met een maffialid, is het ook niet geloofwaardig dat haar ex zijn maffiacollega's op u afstuurde omdat hij in zijn eer gekrenkt was nadat hij vervangen was door een vrouw.

Het is onwaarschijnlijk dat M.(...) reeds in augustus 2020 de relatie beëindigde en dat u pas in februari 2022 voor het eerst de wraak van de maffialeden ondervond. Deze lange tijdsduur is des te bevreemdend gezien de mannen die u in februari 2022 een messteek toebrachten u daarbij de cryptische boodschap meegaven 'dat u moest uitkijken wat u deed'. Verwacht kan worden dat ze, indien ze u werkelijk wilden straffen voor uw relatie met M.(...) , veel explicietere bewoordingen zouden gebruiken.

Uw verklaringen over de tweede wraakactie waarbij u met een hete vloeistof bekogeld werd, stroken niet met de inhoud van de door u neergelegde documenten. Zo stelde u dat de aanval met de hete vloeistof dateerde van maart 2022, terwijl het ziekenhuisdocument dat u neerlegde dateert van 15 februari 2022. U stelde daarnaast ook dat u niet wist met welke hete vloeistof u precies geraakt werd. U sprak van water maar het kon ook iets anders geweest zijn (NPO, p. 12). In het ziekenhuisdocument dat u neerlegde staat echter dat

uw brandwonden afkomstig waren van hete olie (cf. administratief dossier). Gezien de ernst van de brandwonden komt het bijzonder bevreemdend over dat deze informatie in het medisch verslag terecht zou gekomen zijn zonder dat u zich dat zelf herinnerde.

Het is niet plausibel dat twee mannen al rijdend op een motorfiets hete olie bij zich zouden hebben en er ook nog eens in zouden slagen om die olie al rijdend op uw schaamstreek te mikken (NPO, p. 10).

Uw verklaringen over uw gedrag na uw aankomst in België stoken niet met de inhoud van uw Facebookprofiel. Zo stelde u dat u aan uw ouders vraagt om met niemand te delen dat u in België bent (NPO, p. 13). Op uw Facebookprofiel daarentegen stelt u zich veel minder voorzichtig op. Zo publiceerde u een publiek toegankelijke foto van uzelf aan de Belgische kust en een foto terwijl u poseert naast een auto met een Belgische nummerplaat (cf. administratief dossier).

Zelfs indien de door u aangehaalde vrees geloofwaardig was geweest (quod non), heeft u niet op een overtuigende manier aangetoond dat er voor u in Colombia geen nationale bescherming beschikbaar zou zijn.

U heeft nooit geprobeerd om de Colombiaanse autoriteiten op de hoogte te brengen van uw problemen. Dat u schrik had dat uw familie door een eventueel politieonderzoek te weten zou komen dat u een relatie had met M.(...) , vormt hiervoor geen afdoende reden. Indien u de autoriteiten niet op de hoogte brengt van uw problemen, kunnen ze hier immers ook niet tegen optreden.

De documenten die u neerlegde zijn niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan:

Uw paspoort en identiteitskaart staven louter uw identiteit

Dat u in Colombia een hysterectomie onderging en kampte met een depressie wordt in deze beslissing niet betwist, maar impliceert niet dat uw vervolgingsrelaas geloofwaardig is.

Dat u in Colombia brandwonden opliep in uw schaamstreek wordt evenmin betwist maar zegt op zich niets over de oorzaak van deze brandwonden.

Dat u in België lijdt aan sporadische epileptische aanvallen is voor deze beslissing niet relevant.

Het geheel van de bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA:

Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In het verzoek om internationale bescherming van uw dochter M.(...) V.(...) F.(...) A.(...) (O.V. (...)) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel het *"administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus werkt"*. Verzoekster meent ook dat er een appreciatiefout voorligt.

Verzoekster vraagt in hoofddeorde haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) aangaande verzoeksters vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid wordt geconcludeerd dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia – op basis van landeninformatie COI Focus *“Colombia: seksuele minderheden en transgenders”* van 16 februari 2023 – op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling;

(ii) het is niet geloofwaardig dat verzoeksters vriendin M.S. een relatie heeft gehad met een maffialid nu (a) ondanks dat verzoekster een relatie begon met haar vriendin – en deze de relatie met haar ex-vriend had afgebroken waarna zij nog maandenlang werd gestalkt – zij de naam van deze ex-vriend niet kende;

(b) zij warrige en incoherente verklaringen heeft afgelegd over de maffiagroepering waartoe hij behoorde;

(c) de verklaringen aangaande de manier waarop M.’s ex haar stalkte, niet plausibel zijn;

(iii) het is niet geloofwaardig dat verzoekster omwille van haar relatie met M.S. door de maffia gevisieerd werd nu

(a) de relatie van M.S. met het maffialid niet geloofwaardig is;

(b) het niet logisch is dat verzoekster pas in februari 2022 werd bedreigd nu M. reeds in augustus 2020 de relatie met haar ex-vriend had beëindigd;

(c) de tweede wraakactie waarbij ze met hete vloeistof werd bekogeld niet strookt met de inhoud van de neergelegde documenten;

(d) het niet plausibel is dat twee mannen al rijdend op een motorfiets hete olie op haar schaamstreek hebben gemikt;

(e) de verklaringen over haar gedrag na haar aankomst in België niet stroken met de inhoud van haar Facebookprofiel inzake haar huidige woonplaats en de vrees dat anderen dit te weten zouden komen;

(iv) verzoekster heeft niet op een overtuigende manier aangetoond dat er voor haar in Colombia geen nationale bescherming beschikbaar zou zijn;

(v) de documenten die verzoekster voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(vi) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter

verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoekster de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekster steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw familie niet op de hoogte is van uw seksuele geaardheid. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud of de motieven van onderstaande beslissing op geen enkele manier gedeeld met uw dochter die eveneens in België internationale bescherming heeft aangevraagd.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt verder ook dat u in het verleden kampte met depressie en ook een zelfmoordpoging ondernam. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om mensen die zich in een kwetsbare situatie bevinden op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw verleden, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde vaststellingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Colombia te worden vermoord door de ex-partner van haar vriendin die een maffialid is en vreest vervolging omwille van haar seksuele geaardheid. Verzoekster zou in juli 2020 een relatie zijn begonnen met haar werkneemster, M.S.. Op dat moment had M. nog een relatie met een man die haar vaak beledigde en fysiek mishandelde. Nadat ze vermoedde dat hij met illegale zaken bezig was, beëindigde M. de relatie in augustus 2020. Hij zou dit niet hebben aanvaard waarna hij haar drie maanden lang dagelijks belde. In februari 2022 kreeg verzoekster een oppervlakkige messteek in haar arm. Verzoekster vermoedde dat dit een overval was maar M. meende dat dit haar ex-vriend was die wraak wilde nemen. In maart 2023 zouden twee mannen op een motorfiets een hete vloeistof richting verzoeksters schaamstreek hebben gegooid. Zij viel flauw en werd in het ziekenhuis wakker met ernstige brandwonden. Verzoekster kon M. op geen enkele manier meer contacteren en besloot om thuis te blijven. Verzoekster heeft in Colombia geen bescherming gezocht omdat ze vreesde dat de politie onderzoek zou doen en haar familie op de hoogte zou komen van haar relatie met M. In augustus 2023 vluchtte haar dochter eveneens vanuit Colombia omdat zij problemen heeft gehad met haar ex-vriend die eveneens een lid zou zijn van een mafia-groepering.

3.3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.6.3. Vooreerst dient te worden gewezen op verzoeksters vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid.

In de bestreden beslissing werd geconcludeerd dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia – op basis van landeninformatie COI Focus “Colombia: seksuele minderheden en transgenders” van 16 februari 2023 – op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling.

De Raad benadrukt dat hij verzoeksters seksuele geaardheid net zo min als de commissaris-generaal in twijfel wenst te trekken, doch dat het loutere feit dat verzoekster lesbisch is, niet voldoende is om te besluiten

tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de beschikbare objectieve landeninformatie, ter beschikking gesteld door beide partijen, blijkt dat Colombia het afgelopen decennium een aantal belangrijke verwezenlijkingen kende in het toekennen van rechten en beschermingsmaatregelen aan seksuele minderheden en transgenders, deels via wetgeving maar voornamelijk via de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zo zijn relaties met hetzelfde geslacht niet strafbaar, hebben zij de mogelijkheid te huwen en genieten zij gelijke rechten inzake adoptie. Transgenders kunnen hun geslacht op identiteitsdocumenten laten aanpassen. Er is een *anti*-discriminatiewetgeving die erop is gericht om discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit in heel diverse contexten tegen te gaan. In de beschikbare informatie wordt verder nergens melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van LGBTI omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit.

Op basis van de beschikbare landeninformatie stelt de Raad vast dat leden van de LGBTI-gemeenschap net zoals de heterobevolking school lopen, verder studeren, een professionele loopbaan uitbouwen en deelnemen aan het sociale, ontspannings-, publieke en politieke leven. Ze zijn zichtbaar aanwezig in de samenleving. Er blijkt verder dat meerdere Colombiaanse steden LGBTI-gemeenschappen kennen, zoals Bogotá, Cartagena en Medellín, waar feesten of demonstraties van de LGBTI-gemeenschap plaatsvinden. Er is verder een actief middenveld dat bijdraagt aan het publieke debat en dat weegt op de nationale regelgeving, de maatschappelijke aanvaarding van, en voor het vrijwaren van de rechten van LGBTI-gemeenschap in Colombia. Internationaal gezien staat Colombia bekend als LGBTI-vriendelijk.

Evenwel is er, ondanks de progressieve wetgeving en vooruitgang in de bescherming van de rechten van LGBTI-persoon, in de praktijk nog sprake van veel discriminatie, vooroordelen en stigmatisering, homofobie alsook van bedreigingen en geweld, inclusief seksuele agressie, vanuit de Colombiaanse samenleving die wordt gekenmerkt door haar patriarchale en conservatieve aard en het aanwezige machismo. In sommige gevallen maken ook overheidsactoren zich hieraan schuldig en zijn er meerdere gevallen van politiegeweld.

Op basis van het geheel van de objectieve landeninformatie blijkt de situatie in Colombia, in tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt in haar verzoekschrift, evenwel niet dermate ernstig dat er sprake is van een veralgemeende en systematische vervolging van LGBTI-persoon, waardoor elke homoseksueel in dat land enkel omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert.

Verzoekster brengt geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen in die zin bevat en maakt aldus niet aannemelijk dat zij louter omwille van haar seksuele geaardheid of genderidentiteit en haar aanwezigheid in Colombia een risico loopt om te worden geviséerd of vervolgd. Uit de informatie waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst en die ze bij het verzoekschrift voegt, kan immers niet worden afgeleid dat er in Colombia sprake is van groepsvervolging van LGBTI-persoon.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat verzoeken om internationale bescherming van LGBTI-persoon uit Colombia met verhoogde waakzaamheid moeten worden beoordeeld daar zij een groter risico lopen om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, hetgeen tevens wordt bevestigd in de richtlijnen van UNHCR waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst en waarin homoseksuelen worden beschouwd als personen met een potentieel risicoprofiel. Zij kunnen, afhankelijk van de specifieke omstandigheden van hun zaak, nood hebben aan internationale bescherming (UNHCR, *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”*, september 2015, p. 48-49: *“Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group based on their sexual orientation and/or gender identity, or on the basis of other Convention grounds”*). Een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek blijft aldus noodzakelijk, waarbij verzoekster haar vrees om bij terugkeer in Colombia vervolgd te worden omwille van haar homoseksuele geaardheid moet individualiseren en *in concreto* aannemelijk moet maken.

Wat betreft de beschermingsmogelijkheden in Colombia tegen gendergerelateerd geweld en discriminatie blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat, naast de nationale beschermingsmechanismen die gelden voor alle Colombianen, verschillende maatregelen werden genomen die zich expliciet richten op seksuele minderheden en transgenders, zoals expliciete beschermingsmechanismen voor de LGBTI-gemeenschap die in de nationale politiecode worden beschreven, en de oprichting van een Nationaal Bureau voor Dringende Zaken. De beschikbare landeninformatie legt evenwel ook bloot dat de beschermingsmechanismen veelal onvoldoende werken om geweld en discriminatie te voorkomen en dat het geweld tegen seksuele minderheden en transgenders gepaard gaat met een hoge mate van straffeloosheid. In die zin wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld: *“Wie zich bedreigd voelt door gendergerelateerd geweld kan zich wenden tot de Colombiaanse autoriteiten om bescherming te vragen, hoewel effectieve bescherming*

uiteindelijk niet altijd gegarandeerd is. Verder blijkt dat er in de Colombiaanse wetgeving meerdere wetten en artikels opgenomen zijn die erop gericht zijn om discriminatie op grond van seksuele geaardheid en/of genderidentiteit in heel diverse contexten tegen te gaan. Niettegenstaande uit de meeste geraadpleegde bronnen een paradox naar voren komt dat de beschermingsmechanismen niet altijd voldoende werken om geweld en discriminatie te voorkomen, blijkt echter dat het risico om blootgesteld te worden aan geweld en intimidatie veelal zal afhangen van de specifieke context.”

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Colombia te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade omwille van haar homoseksuele geaardheid, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor LGBTI-personen in Colombia en de algemene veiligheidssituatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen. Daarbij moet rekening worden gehouden met de omstandigheid dat zij ook te maken kan krijgen met discriminatie en geweldsincidenten bij terugkeer en met het gegeven dat er in Colombia, ondanks wetgeving om discriminatie op grond van seksuele geaardheid en homofobie geweld tegen te gaan, in de praktijk niet steeds soelaas geboden wordt omwille van een gebrekkige toepassing ervan en eventuele oplossingen en bescherming sterk afhangen van de context en de individuele omstandigheden waarin discriminatie dan wel geweld zich voordoet.

Door bepaalde bevindingen van de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, te benadrukken, doet verzoekster geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Ook het gegeven dat deze bevindingen worden bevestigd door de verschillende rapporten waarnaar verzoekster in voorliggend verzoekschrift verwijst, doet niets af aan de pertinente overweging dat hieruit niet blijkt dat het enkele feit homoseksueel te zijn in Colombia op zich zou volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene. Verzoekster dient dan ook *in concreto* aan te tonen dat zij persoonlijk het risico loopt om in Colombia te worden bedreigd of vervolgd omwille van haar homoseksuele geaardheid.

Op basis van het geheel van de door de partijen aangebrachte informatie kan niet *a priori* worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Colombia met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Verzoekster moet daarbij op basis van haar individuele omstandigheden een gegronde vrees aannemelijk maken.

3.3.6.4. Wat betreft de individuele beoordeling van verzoeksters asielrelaas heeft verweerder vooreerst gewezen op de relatie die verzoeksters vriendin heeft gehad met een maffialid. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat de relatie niet geloofwaardig is nu ondanks dat verzoekster een relatie begon met M. en deze maandenlang werd gestalkt door haar ex, verzoekster niet op de hoogte was van de naam van deze ex-vriend. Bovendien heeft verzoekster warrige en incoherente verklaringen afgelegd over de maffiagroepering waartoe hij zou behoren en had zij – ondanks dat M. dit ook niet had willen vertellen – wel een vermoeden van de naam van deze groepering. Voorts wordt er gesteld dat de verklaringen inzake het stalken niet plausibel zijn nu M. haar telefoonnummer kon veranderen en haar Facebookprofiel kon verwijderen.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij niet op de hoogte was van de naam van de ex-vriend omdat dit een beschermingsmaatregel was die M. nam om verzoekster niet in de problemen te brengen. Verzoekster heeft verder ook geen naam gevraagd omdat dit niet in haar belang was. Verzoekster meent verder dat zij geen warrige noch incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande de maffiagroepering waartoe M.'s ex-vriend behoorde. Zij bevestigt dat hij tot de 'Los Mapas' behoorde, met name een groep die actief was in haar wijk. Zij zou dit hebben verklaard op de DVZ in oktober 2022. Dat zij dit niet bij het CGVS heeft vermeld, is volgens verzoekster te wijten aan het feit dat deze informatie pas naar boven kwam na de twee agressies die zij zou hebben meegemaakt. In het verzoekschrift wordt inzake het stalken gesteld dat M. – in tegenstelling tot verzoekster zelf – gedurende drie maanden enkel telefonisch werd bedreigd omdat haar ex-vriend nog niet op de hoogte zou zijn geweest van de seksuele geaardheid van M. waardoor de risico's minder ernstig werden ingeschat.

De Raad benadrukt dat verzoekster zich van *post factum*-beweringen bedient teneinde haar asielrelaas alsnog geloofwaardig te laten overkomen. Het is de Raad bovendien niet duidelijk waarom het om een beschermingsmaatregel zou gaan nu het in het belang van zowel verzoekster als M. was om informatie te delen – of minstens al het mogelijke te doen om informatie te verkrijgen – over de ex-vriend opdat zij de nodige maatregelen konden nemen om zichzelf te beschermen. Aangaande de benaming van de maffiagroepering stelt de Raad vast dat verzoekster louter haar reeds afgelegde verklaringen herhaalt. Met

het betoog dat zij een fout heeft gemaakt tijdens haar persoonlijk onderhoud tussen de gelijkenis in uitspraak: 'Los maras' en 'Los mapas', brengt zij geen bijkomende elementen bij die haar beweerde relaas kunnen staven. Dat M. geen andere stappen ondernam tegen het stalken, valt niet te rijmen met de gewelddadige, doch georganiseerde en wijdverspreide groepering (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16) en doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekster voorgehouden vrees voor vervolging. Verzoekster gaat niet in op het argument dat M. later wel degelijk verzoekster kon blokkeren en alle contact met haar kon vermijden, maar dit niet probeerde met de ex die haar stalkte.

3.3.6.5. In de bestreden beslissing wordt vervolgens gesteld dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster omwille van haar relatie met M.S. door de maffia gevisieerd werd. Ten eerste wordt er geen geloof gehecht aan de relatie en is het niet logisch is dat verzoekster pas in februari 2022 werd bedreigd nu M. reeds in augustus 2020 de relatie met haar ex-vriend (maffialid) had beëindigd en de bedreiging op zich niet past binnen wat daadwerkelijk kan worden verwacht van de maffia. Voorts strookt de tweede wraakactie waarbij ze met hete vloeistof werd overgoten niet met de inhoud van de neergelegde documenten, is het niet plausibel dat twee mannen al rijdend op een motorfiets hete olie op haar schaamstreek zouden kunnen mikken en stroken de verklaringen over haar gedrag na haar aankomst in België niet met de inhoud van haar Facebookprofiel inzake haar huidige woonplaats en de vrees dat anderen dit te weten zouden komen.

Verzoekster verwijst inzake de relatie nogmaals naar het feit dat de eer van de ex-vriend en maffialid zou zijn gekrenkt nadat hij ontdekte vervangen te zijn geweest door een vrouw. Ze herhaalt haar verklaringen die ze bij het CGVS heeft afgelegd, met name dat de relatie met M. discreet was en dat zij elkaar ontmoetten op hun werkplaats, wat zou verklaren waarom ze pas in februari 2022 zou zijn aangevallen. Het zou pas van het moment dat verzoekster in het ziekenhuis lag en M. haar meermaals kwam bezoeken, duidelijk zijn geworden voor anderen dat de relatie niet louter professioneel was. Ook inzake de fout in haar verklaringen en de tweede aanval waarbij ze met een hete vloeistof, waarschijnlijk olie, werd aangevallen, herhaalt ze haar verklaringen die ze op het CGVS heeft afgelegd. Inzake de bedenkingen van de commissaris-generaal over haar gedrag na haar aankomst in België, minimaliseert zij deze bedenkingen door te stellen dat het om het even welke kustgemeente kan gaan en ze niet stil stond bij het feit dat de Belgische nummerplaat zou kunnen worden opgemerkt.

Wat betreft bovenstaande opgeworpen elementen, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien zij zich hoofdzakelijk beperkt tot het volharden in en herhalen van haar asielmotieven en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

3.3.6.6. Voorts wordt in de bestreden beslissing omschreven dat verzoekster niet op een overtuigende manier heeft aangetoond dat er voor haar in Colombia geen nationale bescherming beschikbaar zou zijn.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat indien ze zou terugkeren naar Colombia, haar seksuele geaardheid een element is dat haar kwetsbaarheid verhoogt en dit element in aanmerking zou moeten worden genomen bij de al dan niet mogelijkheid tot het invoeren van nationale bescherming. Ze meent dat ze niet op de Colombiaanse autoriteiten kan rekenen, dat concrete beschermingsmechanismen afwezig zijn en dat de autoriteiten zelf vatbaar zijn voor corruptie, hetgeen bevestigd zou worden door algemene informatie, waaruit zij citeert.

Inzake de beschermingsmogelijkheden in Colombia leest de Raad in de beschikbare landeninformatie (in het bijzonder de landeninformatie in de map 'Documenten' COI Focus "*Colombia. Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024) dat Colombia over een robuust wettelijk kader beschikt met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. Colombiaanse onderdanen hebben via de Fiscalía toegang tot een juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, hetgeen ook blijkt uit het aantal jaarlijks ingediende klachten bij de Fiscalía. Er rijzen evenwel vragen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat de bescherming die de nationale overheid biedt volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Raad betwist niet dat het Colombiaanse rechtssysteem pijnpunten kent waardoor de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten om te zetten in een rechtszaak en daders te veroordelen.

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Colombia sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming

van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De Raad besluit dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet uitsluitend in theorie bestaat. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden. Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Colombiaanse overheden wendt om bescherming te vragen. Zoals blijkt uit het voorgaande blijft verzoekster daartoe evenwel in gebreke.

Wat betreft verzoeksters aangehaalde vrees inzake haar seksuele geaardheid kan verwezen worden naar hetgeen werd gesteld onder punt 3.3.6.3. van dit arrest. Er is niet aangetoond dat verzoekster louter omwille van haar seksuele geaardheid geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Colombiaanse autoriteiten.

3.3.6.7. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij voorlegt, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.6.8. Uit het bovenstaande blijkt dus dat verzoekster haar vrees voor vervolging op basis van individuele omstandigheden, niet aannemelijk maakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en haar bijgevolg niet het voordeel van de twijfel kan worden toegekend zoals zij nochtans voorhoudt in het verzoekschrift.

3.3.6.9. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster, in tegenstelling tot hetgeen zij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd.

3.3.7.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Op basis van de meest recente landeninformatie, met name UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia”* van augustus 2023, CEDOCA, *“COI Focus Colombia: veiligheidssituatie”* van 20 november 2023 en EUAA, *“Colombia Country Focus”* van december 2022 wordt in de bestreden beslissing het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld

aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Het is niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld, met name in het departement Valle del Cauca, waar verzoekster in de stad Cali met haar familie woonde tot aan haar vertrek uit Colombia (administratief dossier, 'verklaring DVZ' d.d. 5 oktober 2022, vraag 5), niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Het bestaan van een gewapend conflict in dit departement brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's. Verzoekster toont niet aan dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat burgers, louter door hun aanwezigheid in dit gebied, een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict, noch dat zij specifiek zou worden geraakt om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden.

3.3.7.3. Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging

of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET